

konvergenzie
KONVERGENZIE

FESTIVAL KOMORNEJ HUDBY

29 SEPTEMBER - 3 OKTÓBER 2010 | KOŠICE

V SPOLUPRÁCI S

HLAVNÝ PARTNER

PARTNERI

HLAVNÝ USPORIADATEĽ A PRODUCENT

Konvergencie – spoločnosť pre komorné umenie

**KON
VER
GEN
CIE**

1. KONCERT | STREDA | 29. 9. 2010 | 20.00 HOD. | DÓM SV. ALŽBETY

SVJATI | ŠTRYNCL | ZAGAR | TAVENER | GUBAJDULINA

BORIS LENKO – akordeón | JOZEF LUPTÁK – violončelo | IVANA FIAČANOVÁ-BOGGEROVÁ – harfa | ZBOR SV. CECÍLIE | VILIAM GURBAĽ – zbormajster | JÚLIA GURBAĽOVÁ | MONIKA DZURDŽENÍKOVÁ – soprán | MÁRIA GURBAĽOVÁ – soprán | PETER ŠEVC – tenor | MAREK GURBAĽ – bas

2. KONCERT | PIATOK | 1. 10. 2010 | 19.00 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

CONCERTANTE | VIVALDI | MARTINŮ | C. PH. E. BACH

ROBERT COHEN (UK) | JOZEF LUPTÁK – violončelo | MILAN PAĽA – husle | IVAN ŠILLER – klavír | MUSICA CASSOVIA | KAROL PETRÓCZI – umelecký vedúci

3. KONCERT | PIATOK | 1. 10. 2010 | 20.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

ALEA

STANO PALÚCH – husle | BORIS LENKO – akordeón | DANIEL BURANOVSKÝ – klavír | JÁN KRIGOVSKÝ – kontrabas

4. KONCERT | SOBOTA | 2. 10. 2010 | 18.00 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

QUASARS ENSEMBLE | BERIO | IRŠAI | POULENC | HINDEMITH

QUASARS ENSEMBLE | IVAN BUFFA – dirigent, klavír | PETRA NOSKAIOVÁ – mezzosoprán

5. KONCERT | SOBOTA | 2. 10. 2010 | 19.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

CELLO DUO | LUTOSŁAWSKI | GODÁR | ZAGAR | BARTÓK

ROBERT COHEN (UK) | JOZEF LUPTÁK – violončelo

6. KONCERT | SOBOTA | 2. 10. 2010 | 20.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

BRAŇO JOBUS A VRBOVSKÍ VÍŤAZI

7. KONCERT | NEDEĽA | 3. 10. 2010 | 18.00 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

APERTA TRIO | ZEMLINSKY | BEETHOVEN | ZAGAR

RONALD ŠEBESTA – klarinet | JOZEF LUPTÁK – violončelo | NORA SKUTA – klavír

8. KONCERT | NEDEĽA | 3. 10. 2010 | 19.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

RÓMSKE BALADY

IDA KELAROVÁ & ŠKAMPOVO KVARTETO

HELENA JIŘÍKOVSKÁ | DANIELA SOUČKOVÁ – husle | RADIM SEDMIDUBSKÝ – viola | LUKÁŠ POLLÁK – violončelo | TOMÁŠ KAČO – klavír

Marián Varga vydal svoje *Konvergenzie* v roku 1970. Šesťdesiate a sedemdesiate roky boli rokmi konvergentných síl. Svet hľadal k sebe cesty. To, čo spája, nie to, čo rozdeľuje. Ten proces vyvrcholil pádom Berlínskeho múru. Dnes žijeme v odlišnom svete. Po 11. novembri sa svet znova rozpadá, znova zhromažďujeme kamene a stavíme múry. Človek je však transcendentná bytosť, jeho jedinečnosť je práve tam, kde prekračuje svoje hranice. Môžeme oproti sebe stáť zovretí ako päst, v ktorej chceme uchovať svoju nedotknuteľnosť. Päst, ktorá sa bráni, päst, ktorá útočí. Môžeme sa však aj otvoriť a podať sa jeden druhému ako dlaň, v plodnej výmene. Tí, čo otvárajú ruky a podávajú si dlane ponad hranice rozdelenia, obnovujú nádej, že život je hodný žitia a človek je stále človekom.

Nuž vitajte na tejto malej slávnosti otvorených rúk.

DANIEL PASTIRČÁK

1. KONCERT | STREDA | 29. 9. 2010 | 20.00 HOD. | DÓM SV. ALŽBETY

SVJATI ŠTRYNCL | ZAGAR | TAVENER | GUBAJDULINA

BORIS LENKO – akordeón

JOZEF LUPTÁK – violončelo

IVANA FIAČANOVÁ-BOGGEROVÁ – harfa

ZBOR SV. CECÍLIE

VILIAM GURBAĽ – zbormajster

JÚLIA GURBAĽOVÁ – soprán

MONIKA DZURDŽENÍKOVÁ – soprán

MÁRIA GURBAĽOVÁ – soprán

PETER ŠEVC – tenor

MAREK GURBAĽ – bas

PROGRAM | Marek Štryncl (1974)
– Missa Sanctae Crucis (2009)

Peter Zagar (1961)
– Dve skladby pre akordeón (1997)

John Tavener (1944)
– Threnos pre sólové violončelo (1990)

Sofia Gubajdulina (1931)
– In croce pre violončelo a bajaran (akordeón) (1979)

Peter Zagar
– Two Sacred Songs pre violončelo, harfu a ženský zbor (1999)

John Tavener
– Svjati pre violončelo a miešaný zbor (1995)

2. KONCERT | PIATOK | 1. 10. 2010 | 19.00 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

CONCERTANTE MARTINŮ | VIVALDI | C. PH. E. BACH

ROBERT COHEN (UK) – violončelo

JOZEF LUPTÁK – violončelo

MILAN PAĽA – husle

IVAN ŠILLER – klavír

MUSICA CASSOVIA

KAROL PETRÓCZI – umelecký vedúci

PROGRAM | Bohuslav Martinů (1890–1959)

– Concertino pre klavírne trio a sláčikový orchester H. 232

I. Allegro (con brio)

II. Moderato

III. Adagio

IV. Allegro

Antonio Vivaldi (1648–1741)

– Koncert pre dve violončelá g mol RV 531

I. Allegro

II. Largo

III. Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788)

– Koncert pre violončelo a mol Wq 170

I. Allegro assai

II. Andante

III. Allegro assai

Konvergenzie v Košiciach majú napriek svojej charakteristickej pestrosti tento rok dve dramaturgické konštanty. Prvou je umenie britského violončelistu Roberta Cohena. Existuje len málo interpretov, ktorí vyžarujú radosť z hudby a energiu ako on. Dokáže byť oslnivo brilantný, vášnivý, premýšľajúci, prekvapujúci alebo provokujúci, no vždy bez rizika samoučelnosti či pózy. Výnimočný hudobník s osobitým interpretačným rukopisom, ktorý ho odlišuje, ale zároveň je dostatočne flexibilný, aby sa nestal pascou, odohrá na aktuálnom ročníku Konvergencií v Košiciach dva koncerty.

Druhou konštantou sú diela súčasného slovenského skladateľa Petra Zagara (1961). Zagarova hudba si nerobí nárok na výlučnosť, nie je manifestom, neexponuje emócie, ani nestavia ostentatívne na obdiv sofistickovanosť svojho tvorca. Dotýka sa poslucháča prirodzenosťou a jemnou melanchóliou, provokuje jeho schopnosť „načúvať v kontextoch“ reflexiou tradície. Je zamyslením, pohľadnutím, komentárom, ktorý pôsobí pravdivo a preto ľudsky.

Napriek tomu, že **Carl Philipp Emanuel Bach** (1714–1788), najstarší syn Johanna Sebastiana Bacha, zohral rozhodujúcu úlohu pri formovaní klasicistického štýlu, jeho hudba je svojou vášnivosťou a excentrickosťou vzdialená hudobnej reči, ktorú si zvykneme spájať s trojicou veľkých viedenských klasikov. Pri počúvaní diel ako *Koncert pre violončelo a mol Wq 170* z obdobia okolo roku 1750 sa poslucháč neubrání otázke: „Ide o extravagantnosť doznievajúceho baroka alebo o prekvapivú anticipáciu romantizmu vizionárskym géniom?“

Hoci je **Antonio Vivaldi** (1678–1741) predovšetkým neodmysliteľne spätý s husľami, zanechal množstvo koncertov aj pre iné nástroje. Významné miesto medzi nimi majú približne tri desiatky skladieb, v ktorých je sólový part zverený violončelu. *Koncert pre dve violončelá g mol RV 531* patrí k najpopulárnejším z tejto skupiny diel. Tónina g mol slúžila v baroku na vyjadrenie drámy. Tú cítiť aj v atypickom úvodnom vstupe violončiel, kde skladateľ ťaží z tmavého zafarbenia zvuku nástrojov.

V tvorbe **Bohuslava Martinů** (1850–1957) sú prítomné dva dôležité vplyvy. Prvý súvisí s formou, najmä so skladateľovým mimoriadnym zaujatím barokovým concertom grossom. Druhý sa týka kompozičného štýlu, ktorý obsahuje prvky ľudovej hudby. Táto črta je však niekedy len ťažko postihnuteľná, preto hudbu Martinů rozhodne nie je možné chápať ako „nadvstavbu“ českého ľudového umenia. Jeho umenie ovplyvnili aj jasnosť, úspornosť a elegancia francúzskeho štýlu. *Concertino pre klavírne trio a sláčikový orchester H. 232*, ktoré vzniklo v roku 1933 v Paríži, je príkladom takejto elegantnej syntézy.

Svety, ktorým sa otvorila hudba ansámblu Alea všetkými svojimi aspektmi – spoločnosťou hry, individuálnymi vkladmi jednotlivých interpretov a výberom skladieb, nás strhávajú do seba, kamsi, kde sme ešte nikdy neboli, nielen zážitkovo, ale ani myšlienkovu, (hudobno) pedagogicky, muzikologicky, filozoficky. Východiskový „pocit“ je ten, že „toto tu ešte nebolo“ – inštrumentalisticky, organizačno-hudobne i aranžérsky. Slovo „pocit“ je v úvodzovkách, pretože nestačí na opis strhujúca tejto hudby, ktorej vír roztáča nielen všetkých okolo – spoluhráčov navzájom, akordeonistu Borisa Lenka, huslistu Stana Palúcha, kontrabasistu Jána Krigovského a klaviristu Daniela Buranovského, ale aj poslucháčov. Hráči nie sú egocentrickí, ich prítomnosť je prajná, účinkujú stmelujúco, zdôverňujú či už v pozadí celku hudobného procesu alebo v jeho popredí. Započúvajte sa do tohto hudobného diania a zaraz vás ohromí ich pokora v zmysle otvorenosti všetkým parametrom hudobného diania a všetkým emocionálnym nuansám vývojových pásiem tejto hudby. Je to tak preto, lebo Alea sa teší z inakosti, praje ju akordeónu, husliam, klavíru i kontrbasu. Všetci sa tejto inakosti perfektne ujímajú, hrajú sa s ňou, vďačne sa jej oddávajú. Preto sme tu nepoužili slovo „zmocňujú sa“. Skadiaľ pochádza táto veľká hudobná sloboda? Od interpreta, skladateľa (Ilju Zeljenku, Jevgenija Iršaia, Martina Burlasa, Marka Piačeka, Petra Zagara, Astora Piazzollu) či prijímateľa tejto hudby? Pri hudobnej udalosti Alea smer prichádzajúcej slobody nie je dôležitý, dôležité je to, že toto šťastné združenie hudobníkov zieht uns hinan, povznáša nás nad nás samých, dáva nám rozmer, ktorý sme pred počúvaním tejto hudby ani netušili. Uplatňuje sa tu hudobno-samoorganizačná potencia

3. KONCERT | PIATOK | 1. 10. 2010 | 20.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

ALEA

STANO PALÚCH – husle

BORIS LENKO – akordeón

DANIEL BURANOVSKÝ – klavír

JÁN KRIGOVSKÝ – kontrabas

Na koncerte zaznejú skladby z profilového CD súboru Alea (Pavlík Records, 2008).

hudobného nástroja, ktorá vedie k muzikálnym štruktúram zavŕšeným nekompromisnými (rozumej, bezpodmienečne sa dostavujúcimi) hudobnými zážitkami poslucháčov. Alea je kondenzát hudobného životopisu jej tvorcov, ktorý do seba pretavil polydimenzionalitu ich tvorivosti, ich hráčsku, pedagogickú a vkusovú skúsenosť. Alea transcenduje. Bodka. Nepýtame sa čo, koho alebo kam transcenduje: prosto prekračuje von i dovnútra hudobných svetov, dáva telo ich logosu, ich štrukturuje, a to napriek tomu, že nemajú dno, koniec. Ide tu – pri hraní hudby Alea a pri poslucháčskej participácii na nej – o hudobné maximum, pretože je tu popri profesionálnom hudobno-interpretáčnom výkone aj všezahujúce fieramente prenášajúce do našich čoraz zahmlenejších dní najvrúcnejšie svetlá hudobných kultúr aj iných kontinentov. Žeby reinkarnácia Astora Piazzollu s jeho transgesamtkunstwerkom alebo micro-macro-infinite-global-music na pôde bratislavského génia loci a jeho jednotlivých skladateľských individuácií? Keď počúvame hudbu tohto kompaktného disku, pocit spomenutej reinkarnácie máme prinajmenšom ako laici. Ale o koho iného ako o laika v profesionálne vydarenej hudbe ide? Profesionál má hudby dosť, častokrát aj v doslovnom zmysle slova. Poslucháč však hudby nikdy nemá dosť – a našťastie týmto vysoko kultivovaným poslucháčom je aj každý z členov zoskupenia Alea. Oddávajme sa teda spolu s nimi kľokotajúcim virtuálnym hudobným zážitkovým svetom, ktoré nám prináša Alea, Afroditin-Venušin vrh, tri šestky hudby, šťastný hudobný počín. Pre Aténčanov bolo to, čo sa po latinsky volá alea, hodné svätyně. A čím by bola pre nich táto hudba?

JOZEF PIAČEK

Skladbu *O King* pre hlas a komorný ansámbl (1968) použil **Luciano Berio** aj ako 2. časť legendárnej *Sinfonie* z roku 1969. Dielo bolo skomponované po násilnej smrti Martina Luthera Kinga Jr. a predstavuje jeho hudobný epitaf. V sprievode huslí, violončela, klavíra, klarinetu a flauty zaznievajú najskôr izolované fonémy, postupne vytvárajúce Kingovo meno, ktoré v úplnosti zaznieva až v záverečných taktach.

Tragickým ľudským osudom je inšpirované aj dielo *4.48 – Kyrie eleison* **Jevgenija Iršaia**. Slovenský skladateľ ruského pôvodu sa pri písaní inšpiroval životnou drámou Sarah Kaneovej. Tá ako 28-ročná spáchala samovraždu, no predtým o nej napísala hru s názvom *4.48 Psychosis*. Naliehavá a zúfalá prosba o zmilovanie smerujúca k Bohu a jej odmietnutie symbolizujú nielen tragédiu jednotlivca: skladateľ do diela vložil životné pocity svojej generácie. Žalostný epilóg emocionálne vypätého diela sa napokon rozplýva v bezútešnom šepote...

Rapsodie nègre (1917) je prvým dielom **Francisa Poulenca**, napísal ho ako 18-ročný autodidakt. Zhudobnil básne v imaginárnom exotickom jazyku, vybrané zo zbierky *Les poésies de Makoko Kangourou* (1910, ed. Marcel Prouille a Charles Moulié). Rapsódia vyvolala v parížskych kruhoch senzáciu a vzbudila záujem o Poulencov talent. Svojím revolučným novátorstvom anticipovala idey Parížskej šestky – skupiny, ktorú roku 1920 vymedzil spomedzi predstaviteľov povojnovej parížskej hudobnej avantgardy hudobný kritik Henry Collet.

Sedem skladieb, ktoré v rozpätí rokov 1921–1927 skomponoval jeden z najvýznamnejších nemeckých skladateľov 20. storočia **Paul Hindemith**, dostalo súhrnné pomenovanie *Kammermusik* (Komorná hudba). V skladbách pre viacero hráčov si každý zachováva postavenie sólistu. *Kammermusik č. 1, op. 24* (1922) je skomponovaná pre 12 nástrojov. Veselá, satirická suita odkazuje na Hindemithovu skúsenosť s účinkovaním v tanečných kapelách. Charakteristickými črtami tohto diela sú pregnančný rytmus, iskrivá inštrumentácia a vtíp. Po prelúdiu nasleduje frivolný pochod a pastorálny kvartet, finále rozpúta hlučný anarchistický humor: vyvrcholenie prináša citát dobového foxtrotu (trúbka) a záver je šialeným hudobným vírom, za ktorý by sa nemuseli hanbiť ani tvorcovia najdivokejšej grotesky strieborného plátna.

4. KONCERT | SOBOTA | 2. 10. 2010 | 18.00 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

QUASARS ENSEMBLE

BERIO | IRŠAI | POULENC | HINDEMITH

QUASARS ENSEMBLE

IVAN BUFFA – dirigent, klavír

PETRA NOSKAIOVÁ – mezzosoprán

PROGRAM | Luciano Berio (1925–2003)

– O King

Jevgenij Iršai (1951)

– 4.48 – Kyrie eleison pre soprán, klarinet, tympány, veľký bubon, klavír, husle a violončelo (2005)

Francis Poulenc (1899–1963)

– Rapsodie nègre op. 1

I. Prélude

II. Ronde

III. Honoloulou (Intermède Vocal)

IV. Pastorale

V. Final

Paul Hindemith (1895–1963)

– Kammermusik op. 24 č. 1/1

I. Sehr schnell und wild

II. Mässig schnelle Halbe; Sehr streng in Rhythmus

III. Quartett: Sehr langsam und mit Ausdruck

IV. Finale 1921: Lebhaft

5. KONCERT | SOBOTA | 2. 10. 2010 | 19.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

CELLO DUO

BARTÓK | ZAGAR | GODÁR | LUTOSŁAWSKI

ROBERT COHEN (UK) – violončelo

JOZEF LUPTÁK – violončelo

PROGRAM | Béla Bartók (1881–1945)
– Duetá pre dvoje huslí BB 104 (výber)

Peter Zagar (1961)
– Duetto con Codetta (2005)

Vladimír Godár (1956)
– Variácie na slovenskú ľudovú pieseň pre dve violončelá (2006)

Witold Lutosławski (1913–1994)
– Bukoliki pre dve violončelá

Lutosławski, Godár, Zagar aj Bartók vychádzajú vo svojich komorných skladbách pre dvoch hráčov najmä z ľudových motívov (slovenských, poľských, maďarských). Lutosławského *Bukoliki* boli pôvodne napísané pre klavír štvorročne, neskôr prearanžované pre violu a violončelo alebo dve violončelá. *Duetto con Codetta* skomponoval Peter Zagar pre mňa v roku 2005, premiéra zaznela na francúzskom violončelovom festivale v Beauvais. *Variácie na slovenskú ľudovú pieseň pre dve violončelá* napísal Vladimír Godár na objednávku festivalu Konvergencie v roku 2006, kde sme ich uviedli spolu s Robertom Cohenom. Z rovnakého roku pochádza aj idea spojiť tento program s výberom z Bartókových duet, ktoré existujú aj v autorskej úprave pre rozličné kombinácie sláčikových nástrojov.

JOZEF LUPTÁK

BRAŇO JOBUS A VRBOVSKÍ VÍŤAZI

V roku 2000 vzniklo vo Vrbovom povšimnutiahodné „teleso“ Vrbovskí víťazi, pomenované podľa „véčka“, ktoré vytvára nahnutá veža tamojšieho kostola a priamka vedená stredom jeho kolmo postavenej brány. Sú nimi v modrých montérkach odetí spevák a hráč na „hajzlový kopák“ Braňo Jobus a jeho „pán brat“ Andrej Budislav Jobus, obsluhujúci inštrumentár bizarných hudobných nástrojov, ktoré zhotovuje zásadne z umelohmotných rúrok, rúr, hadíc, plastických fliaš a starého vysávača (napr. ZKTDZV čiže Zúrivý karpatský trojhlavý drak z Vrbového, šesť metrový Ropovod družba, Gajdy modz gocucky a i.). Ich aforisticky humorné, „minimalisticko-industriálne“ a vo vrbovčine spievané piesne sú prejavom jedinečného novodobého hudobného, každú prácu oslavujúceho smeru – univerzálneho robotníckeho priemyselného folklóru. Dokladom toho, že v prípade Vrbovských víťazov nejde len o povrchnú recesiú, sú ich (zdanlivo banálne) texty, ale i obnova potreby a radosti z (hoci už postindustriálneho) ľudového muzicírovania. Nečudo, že sa vystúpenia Vrbovských víťazov za prítomnosti pána predsedu KRIAK-u (pozri nižšie) stávajú malými udalosťami aj za hranicami Slovenska, na ktorých burácajú „salvy“ smiechu. Vo Vrbovom za zmienku určite stojí aj ojedinelé združenie, multiorganizácia KRIAK VRBOVÉ, ktorého predsedom je hojďací koník. Jej zárodokom sa niekedy pred štvrtstoročím stal akt zakopávania panáčika z hry „Človeče nehnevaj sa“ do zeme, ktorý sa odvtedy každoročne na Vianoce vykopáva. K inšitne „konceptuálnym“ akciám KRIAK-u patria Strelecké preteky z poplašnej pištole, Vytýčenie stredú sveta a vesmíru vo Vrbovom, Majstrovstvá sveta a vesmíru v pindžerle (vo futbale hranom na stole s panáčkami z uvedenej hry), Výstup na hory v potápačskom úbore alebo Formula 0 (pozri viac na www.kriak.szm.sk). Asi nikoho neprekvapí, že všetky podujatia KRIAK-u sa konajú a, dúfam, ešte dlho budú konať vo Vrbovom hlavne z iniciatívy bratov Jobusovcov. Bez nich by bol náš slovenský, nielen hudobný, život oveľa smutnejší, než je.

JULO FUJAK

7. KONCERT | NEDEĽA | 3. 10. 2010 | 18.00 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

APERTA TRIO

ZEMLINSKY | BEETHOVEN | ZAGAR

RONALD ŠEBESTA – klarinet

JOZEF LUPTÁK – violončelo

NORA SKUTA – klavír

PROGRAM | Ludwig van Beethoven (1770–1827)
– Trio pre klarinet, violončelo a klavír B dur op. 11
I. Allegro con brio
II. Adagio
III. Allegretto: Variácie na „Pia ch'io impegno“

Peter Zagar (1961)
– Trio pre klarinet, violončelo a klavír (1993)

Alexander Zemlinsky (1871–1942)
– Trio pre klarinet, violončelo a klavír d mol op. 3
I. Allegro ma non troppo
II. Andante
III. Allegro

Vznik Opera Aperta Ensemble v roku 1996 predstavoval pre slovenskú hudobnú kultúru inšpirujúci impulz, ktorý sa týkal rovnako kvality interpretácie i inovatívnej dramaturgie koncertov. Flexibilné zoskupenie mladých hudobníkov, v ktorom sa stretli klarinetista Ronald Šebesta, charizmatiký violončelista Jozef Lupták, všestranná klaviristka Nora Škutová, k súčasnej hudbe inklinujúca huslistka Ivana Pristašová a violista Peter Šesták, prinieslo prostredníctvom diel klasicistiko-romantickej tradície i súčasnej hudby silnú výpoveď jednej umeleckej generácie o odvahe, priateľstve, vkuse a hľadaní. Odvtedy sa cesty týchto hudobníkov čiastočne rozišli, no festival Konvergencie ostal miestom ich pravidelných stretnutí. Dramaturgia koncertu je sprítomnením ideálov Opery Aperty a esenciou idey Konvergencií: dielo veľkého klasika strieda hudba menej známeho súčasníka Mahlera i Schönberga a dopĺňa ich kompozícia súčasného slovenského skladateľa.

Beethovenovo *Trio B dur pre klavír, klarinet (alebo husle) a violončelo op. 11* pochádza z roku 1798 a patrí medzi skladateľove rané komorné opusy. Je známe aj ako „*Gassenhauer-Trio*“, čo by bolo možné veľmi voľne preložiť ako „Trio-šláger“. Názov dostala skladba podľa záverečnej časti, ktorá formou variácií spracováva populárne terceto z opery *L'amor marinaro, ossia Il corsaro (Láska námornícka alebo Korzár)* od dnes prakticky neznámeho skladateľa Josepha Weigla. Podľa jednej z verzií vzniku diela zadal skladateľovi tému vydavateľ Artaria. Beethoven odhalil jej pôvod až po dopísaní variácií a údajne nebol výberom práve nadšený.

Je iróniou osudu **Alexandra Zemlinského**, že napriek mimoriadnemu talentu kariéru i dielo tohto rakúskeho skladateľa, dirigenta a pedagóga zatieleno pôsobenie jeho mentora Gustava Mahlera (1860–1911) a neskôr i jeho žiaka Arnolda Schönberga (1874–1951). Zemlinského starý otec Anton Semlinski bol pôvodcom zo Žiliny, no skladateľ sa narodil vo Viedni. Rodina, ktorá konvertovala na judaizmus, umožnila chlapcovi už od útleho detstva kontakt s hudbou a neskôr podporila aj jeho štúdium klavíra a kompozície na viedenskom konzervatóriu. Schopnosti mladého hudobníka neunikli pozornosti Johanna Brahmsa. Ten veľkoryso odporučil *Klarinetové trio* (1896) svojmu vydavateľovi Simrockovi. Hoci Zemlinskému, ktorý sa rýchlo etabloval ako vyhľadávaný operný dirigent, nebola cudzia súčasná hudba, vo svojej hudobnej reči sa zdráhal radikálnejšie „prekročiť hranice krásy“ ako o tom napísal v liste svojmu švagrovi, hudobnému vizionárovi Arnoldovi Schönbergovi. Tie pre neho garantovala neskororomantická tonalita: Brahmsovo, Wagnerovo a Mahlerovo dedičstvo.

„Dva hlasy – dva světy – dvě kultury. Snoubí se ve mě dvě kultury, snoubí a perou zároveň, protože ať chci nebo ne, je ve mě temperament, spontánnost a tvůrčí síla romského národa a zároveň i hloubka a dar národa českého. A mým nelehkým úkolem je přijmout sebe ve svém celku, se všemi klady i zápory, které jsem dostala do vínku z obou kultur. Rozhodla jsem se jít za hlasem pravdivým a pokorně jsem to v mém životě riskla. Jít za pravdou není lehká cesta, ale provedla mě kusem mého života. Poznala jsem lásku, štěstí, bolest, smutek, radost i strach, hněv i vášeň, touhu i hluboké zklamání, naději, světlo, našla jsem život a vše, co k němu patří. Dnes mohu říct, že jsem šťastná. Občas se ale moje dva hlasy, dva světy, dvě kultury neshodují a já se peru a jsem donucena neustále vnímat své nejniternější potřeby.“

IDA KELAROVÁ

8. KONCERT | NEDELA | 3. 10. 2010 | 19.30 HOD. | KASÁRNE/KULTURPARK

RÓMSKE BALADY

IDA KELAROVÁ & ŠKAMPOVO KVARTETO

TOMÁŠ KAČO – klavír

HELENA JIŘÍKOVSKÁ – husle

DANIELA SOUČKOVÁ – husle

RADIM SEDMIDUBSKÝ – viola

LUKÁŠ POLLÁK – violončelo

ROMSKÁ BALADA – BALADA O SMUTKU, ŽALU, BOLESTI A ČERNÉ ZEMI...

Písň provází člověka celým životem. Romské písň mají kouzelnou moc, jsou skvostem romské kultury. Projevuje se v nich srdce, duše i povaha člověka a lidu, v němž písň vznikly. Písň jsou učením ušlechtilosti, zábavy, inspirací pro uměleckou práci a bližšího poznání života, tradice a kultury romské „domoviny“.

Každý, kdo zpívá, tvoří, protože písnička je sebevyjádření, sdělení, funguje jako živý sociální regulátor. Romové pro své písň nepoužívají noty, neboť charakteristické volné rytmické nakládání s půltóny a čtvrttóny se snad ani nedají notovým písmem zapsat. Romská písň je založena na výrazném přednesu, který se bez vyslyšení zpěváka dá písemně interpretovat jen těžko. Charakterizuje ho složité frázování, natahování, zrychlování, přestávky, nádechy. Toto dodává písňím jedinečné kouzlo.

Písň slouží jako cesta, dlouhá cesta – *Lungo drom*, aby se člověk dostal odněkud někam, ale jak svou cestu prožije, to už je věc jeho citu a umění. Romové zpívají ve svých písňích o žalostech, chudobě, nešťastné lásce, nevěře, úmrtí blízké osoby, vlastní nemoci, starosti o děti, o siroty, hladu nebo vězení. Často je příčinou utrpení neposlušnost vůči vlastní matce, ženě, vůči Bohu a zpěvák se k nim často obrací se zvoláním *joj devla* (joj bože), *joj mamó* (joj maminko), časté je také všeobecné oslovení *romale, čhavale* (romové, lidé). Černá barva se často spojuje se slovy srdce, ruce, košile, zem, vlasy, tvář, oči, které dokreslují smutnou náladu. Texty písň jsou romskou lidovou poezií a tak je musíme i chápat. Romský folklór je živý, písň se neustále rodí a vznikají inspirovány skutečnými událostmi. Písň pokládáme za jeden z nejkrásnějších skvostů, který zdobí romský lid.

IDA KELAROVÁ

HUDBA MI PRINÁŠA ENERGIU A INŠPIRÁCIU

ROZHOVOR S ROBERTOM COHENOM

Čím je pre vás hudba?

Ako poslucháča ma dokáže úplne pohltiť, prináša energiu a inšpiráciu. Má moc sprítomniť intenzívne pocity vášne, lásky alebo smútku... Na interpretácii je vzrušujúce, keď hudobník pri komunikovaní týchto emócií vstupuje do dialógu s publikom. Nikdy ma neprestanú fascinovať individuálne reakcie jednotlivcov na rozličné aspekty hudby. A tiež odlišnosť reakcií pri opätovnom počúvaní tej istej skladby. Sám nie som výnimkou. Hudba je živá a má nesmiernu silu – či ide o hudbu Mozarta, hudbu napísanú dávno pred ním alebo diela súčasných skladateľov. Hudba akoby sa vzpierala času, no možno ho práve naopak definuje ...

Do hudobného života ste vstúpili veľmi skoro. Ako to ovplyvnilo vaše detstvo?

Violončelo bolo pre mňa vždy príjemnou povinnosťou. Od detstva som vnímal hru na nástroji ako fascinujúcu a uspokojujúcejšiu ako akékoľvek iné veci, ktorými som sa zaoberal. Mal som šťastie, že moji rodičia sa snažili, aby som mal také „normálne“ detstvo, ako to len bolo možné: futbal a hry s inými deťmi dopĺňalo cvičenie a zopár koncertov. Niektorí mimoriadne talentovaní hudobníci, ktorí stratili detstvo vďaka nekonečným hodinám cvičenia a koncertným turné potom hľadajú stratený čas – čas bez zodpovednosti a tlaku. Čas však nemožno vrátiť späť.

Štúdium u legend ako Andreé Navarra, Jacquelin du Pré alebo Mstislav Rostropovič určite zanechalo vo vašom živote výraznú stopu ...

Krásna skúsenosť so štúdiom u týchto majstrov spočíva v tom, že sa kedykoľvek môžem vrátiť k momentom, ktoré som s nimi strávil. Čím som starší, tým viac si uvedomujem hĺbku myšlienok a vplyv Williama Pleetha, ktorý bol mojim hlavným pedagógom. Žiadny z mojich učiteľov neovplyvnil moju ďalšiu kariéru, čo sa týka možností koncertovať alebo nahrávať. No bezpochyby ich osobný prínos k vývinu mojich interpretačných kvalít a hudobných skúseností mi otvoril cestu k medzinárodnému renomé.

Patrite k umelcom, o ktorých kritika s uznaním hovorí ako o inšpirujúcich a originálnych osobnostiach. Dnes akoby ich bolo menej ako v minulosti...

Toto je zložitá otázka. Myslím si, že aj dnes vo svete existujú mladí, talentovaní a inšpirujúci hudobníci. S týmito kvalitami sa narodili. Bohužiaľ hudobný priemysel volí cestu ľahšieho odporu a predáva publiku bezproblémových interpre-

to, ktorí hrajú najmä veľmi spoľahlivo a efektne. Úmyselne sa vyhýba komplexným osobnostiam, ktoré nezapadajú do systému rýchleho predaja. Práve títo umelci by mohli ovplyvniť budúcnosť a inšpirovať publikum vo vzťahu ku klasickej hudbe. Treba dúfať, že budú mať stále viac príležitostí.

Okrem toho, že ste obdivovaným sólistom, venujete sa aj komornej hudbe ...

Komorná hudba je pre svoju čistotu a intímnosť klenotom klasickej hudby. Skutočný hudobník podľa mňa bez nej nemôže žiť.

Organizujete v Británii vlastný festival komornej hudby. Nie je to pre úspešného interpreta a pedagóga príliš vyčerpávajúce?

Je veľmi náročné byť organizátorom, keď ste najmä interpretom, no vlastný festival pre mňa predstavuje určitú zmenu. Je to ten okamih v roku, kedy preberám plnú zodpovednosť za výber interpretov a za hudbu, ktorú prinášam publiku. Bez akýchkoľvek vplyvov či tlaku vonkajších okolností.

Klasická hudba je menšinovým žánrom. Existujú názory, ktoré jej celospoločenský význam spochybňujú, v lepšom prípade ju považujú za niečo „elitárske“, čo ešte viac vystupuje do popredia v prípade tvorby súčasných skladateľov ...

Rozhodne nesúhlasím s tým, že klasická hudba má malý dosah na spoločnosť. Naopak, verím, že má nesmierny význam. Najmä preto, že svet v ktorom žijeme je čoraz komplikovanejší. Som si však vedomý toho, že s klasickou hudbou má kontakt čoraz menší počet ľudí. Jedným z dôvodov je veľké množstvo alternatívnych stimulov, ktoré sa na nás valia prostredníctvom moderných technológií. Čo sa týka úlohy súčasnej hudby, jej postavenie by malo byť také ako v minulosti: skladatelia vyjadrujú svoje skúsenosti, myšlienky a pocity v kontexte svojej doby a v istom vzťahu k minulosti. Nevnímam súčasnú hudbu ako exkluzívnu alebo že by dokonca mala niečo posúvať dopredu. Hudba je výrazom života, ktorý sa mení.

PROFILY INTERPRETOV

Robert Cohen (violončelo, UK) – jeden z najvýznamnejších interpretov súčasnosti. Už ako 12-ročný debutoval v Royal Festival Hall v Londýne, jeho výnimočný talent usmerňoval W. Pleeth, ale tiež J. du Pré, A. Navarra či M. Rostropovič. Debutová nahrávka Elgarovho *Koncertu pre violončelo*, ktorú realizoval ako 19-ročný, získala niekoľko ocenení za predaj štvrt milióna platní len vo Veľkej Británii. Ďalšie ocenené nahrávky (od Bachových *Suit pre sólové violončelo*, cez najznámejšie violončelové koncerty až po violončelový koncert M. Feldmana) nahral pre spoločnosti EMI, Deutsche Grammophon, DECCA a Collins. S mimoriadnym ohlasom sa stretlo naštudovanie diela Koncert „Rieka“ britskej skladateľky S. Beamish, skomponovaného pre R. Cohena a Academy St. Martin in the Fields. R. Cohen koncertoval po celom svete s renomovanými orchestrami pod taktovkou dirigentov ako C. Abbado, M. Jansons, N. Marriner, K. Masur, R. Muti, S. Rattle a i. Pedagogicky pôsobí na Konzervatóriu v Lugane a Royal Academy of Music v Londýne.

Ida Kellarová (spev, CZ) – uznávaná speváčka, zbornajsterka, aranžérka a producentka je neprehliadnuteľnou osobnosťou európskej hudobnej scény. Študovala hru na violončele a na klavíri na Janáčkovo konzervatóriu v Brne, za svojich najväčších učiteľov však považuje rodičov: mamu Ludmilu a otca Kolomana Bitto, vynikajúceho hudobníka. Časť života strávila vo Veľkej Británii, Dánsku a Nórsku, v r. 1995 sa vrátila do Českej republiky. Zo skúseností, ktoré získala v zahraničí, vychádza zo svojej práci dodnes, najviac ju však inšpirujú jej rómske korene. Založila a vedie International School of Human Voice. Vefa času venuje práci s ľuďmi, pomáha aj talentovaným rómskym deťom a mládeži. Jej krédom je: „*Bolí sme stvorní, aby sme tvorili a nie, aby sme ničili a zabíjali.*“

Boris Lenko (akordeón, SK) – absolvent žilinského Konzervatória a VŠMU v Bratislave. Je laureátom viacerých domácich súťaží, v r. 1987 získal Grand Prix na medzinárodnej súťaži Andrezieux Boutheon vo Francúzsku. Často hostuje na významných domácich a zahraničných festivaloch (BHS, Varšavská jeseň, Večery novej hudby, Melos-Étos a d.), uzanie si získal v Európe aj v zámorí. Je všestranným interpretom, jeho doménou sú viaceré hudobné štýly (súčasná hudba, world music, jazz). Dôkazom toho je jeho účinkovanie v projektoch Chassidic Songs, afterPhurikane, Fol-

lowers, Zimní kúzelníci, Triango, Požož sentimentál, VENI ensemble, Vapores del Cuore. V r. 2001 založil súbor ALEA, ktorý je priekopníkom štýlu *tango nuevo* na Slovensku. Pôsobí ako docent na VŠMU, vedie majstrovské kurzy v zahraničí, pôsobí ako člen porôt interpretačných súťaží.

Jozef Lupták (violončelo, SK) – jedna z osobností profilujúcich slov. hudobnú scénu. Absolvent VŠMU v Bratislave a Royal Academy of Music v Londýne (R. Cohen). Realizoval viacero CD nahrávok (o. i. Bachove *Suity pre sólové violončelo*, projekt *Cello* spájajúci výtvarné umenie a súčasnú hudbu inšpirovanú tvorbou J. S. Bacha, premiéry diel V. Godára, live záznam recitálu v Londýne), stál pri zrode početných diel súčasných autorov. Je spoluzakladateľom súboru Opera Aperta, iniciátorom a umeleckým riaditeľom festivalu Konvergencie. Pravidelne koncertuje na pódiiach v Európe i zámorí, vedie majstrovské kurzy. Okrem klasickej hudby sa venuje tiež improvizácii a alternatívnym hudobným projektom (o. i. *Chassidic Songs* s akordeonistom B. Lenkom, huslistom M. Valentom a rabínom B. Myersom). Aktuálne pracuje na nahrávke violončelových koncertov, ktoré pre neho skomponovalo päť slovenských skladateľov. V r. 2010 získal Cenu ministra kultúry SR. www.jozefluptak.com

Petra Noskaiová (spev, SK) – študovala spev u Ruženy Illenbergerovej na Konzervatóriu v Bratislave. Záujem o starú hudbu ju priviedol na medzinárodné majstrovské kurzy a stáže orientované na interpretáciu starej hudby, o. i. v Krieglachu, Prahe (Týnska škola), Innsbrucku (Sommerakademie für Alte Musik) u Sigiswalda Kuijkena. Ako renomovaná špecialistka na starú hudbu pravidelne účinkuje s domácimi i špičkovými európskymi a americkými súbormi (Camerata Bratislava, Musica aeterna, Pražski madrigalisti, Musica antiqua Praha, Cappella regia musicalis Praha, Musica Florea, Teatro lirico, Cappella Istropolitana). Realizovala CD s dielami P. Zagara, F. Liszta, M. Schneidera-Trnavského, L. Bernsteina, K. Haranta z Polžic a Bezdržic, A. Vivaldiho, A. Michnu z Otradovic, A. Banchieriho, J. D. Zelenku a i. Spolupracovala s dirigentmi A. Parrottom, F. Berniusom, J. Kleinbussinkom a M. Gesterom. Najvýznamnejšie je jej pôsobenie v súbore S. Kuijkena La petite bande, s ktorým uviedla a nahrala množstvo Bachových kantátových, omšových i pašiových kompozícií.

Milan Paľa (husle, SK) – študoval na konzervatóriu J. L. Bellu v B. Bystrici (P. Strenáčik). Po absolvovaní pokračoval na viedenskej Universität für Musik und darstellende Kunst a vysokoškolské štúdium ukončil na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne (F. Novotný). Je nositeľom ocenení z domácich a medzinárodných súťaží (Concours Moderne Riga, Súťaž Leoša Janáčka v Brne, Súťaž Bohuslava Martinů, Anglo-Czecho-Slovak Trust London a i.), zúčastnil sa viacerých medzinárodných majstrovských kurzov (V. Spivakov, S. Jaroševič a J. Guillo). Ako sólista spolupracoval so Štátnou filharmóniou Brno, Slov. filharmóniou, Symfonickým orchestrom Slov. rozhlasu, Rádiovým orchestrom v Kyjeve, Petrohradským kongresovým orchestrom, Petrohradským filharmonickým orchestrom, Capella of St. Petersburg a dirigentmi ako Th. Guschlbauer, A. Čeremuško, D. Švec, P. Gribanov a i. Koncertoval vo Švajčiarsku, Francúzsku, Rusku, na Ukrajine, Nemecku, Rakúsku i Malte. V r. 2009 získal Cenu Ludovíta Rajtera za výnimočné interpretačné kvality a ojedinelý prístup k slovenskej hudbe, ktorá si prostredníctvom jeho strhujúceho podania získava pozornosť nielen na domácich, ale aj zahraničných pódiiach.

Nora Skuta (klavír, SK) – zakladajúca členka súboru Opera Aperta patrí v súčasnosti medzi najvýznamnejších medzinárodne aktívnych slov. klaviristov. Je vyhľadávanou komornou i sólovou hráčkou a zanietou interpretkou súčasnej hudby. Pravidelne vystupuje na medzinárodných festivaloch, v súčasnosti úzko spolupracuje so súborom Österreichisches Ensemble für Neue Musik. V r. 2006 nahrala pre vydavateľstvo Hevhetia na SACD *Sonáty a interlúdiá* Johna Cagea, ktoré vysoko hodnotila domáca i zahraničná kritika. CD bolo minulý rok v Londýne vybrané do novej knihy renomovaného kritika BBC Music Magazine Rogera Thomasa *1001 Classical CDs You Must Hear, Before You Die*.

Ronald Šebesta (klarinet, SK) – zanietý propagátor súčasnej hudby, rešpektovaný hráč na dobových nástrojoch, vyhľadávaný komorný partner. Študoval na Konzervatóriu a na VŠMU v Bratislave. Počas štúdií absolvoval stáž na Conservatoire de Région v Boulogne. Od r. 1993 je 1. klarinetistom SOSR-u, od r. 1996 aj orchestra Cappella Istropolitana. Sporadicky vystupuje ako sólista so slov.komornými orchestrami. R.1988 bol spoluzakladajúcim členom VENI ensemble. Dominantnou líniou jeho záujmu je komorná hudba s dôrazom na tvorbu 20. stor. až podnes. V rámci tohoto smerovania sa r.1997 stal spoluzakladateľom súboru Opera Aperta, je stálym členom improvizáčného zoskupenia DON@U.com. V r.2004 bol zakladajúcim členom LOTZ tria dobových basetových rohov 18. storočia, s ktorým nahral dve úspešné CD s dielami Juraja Družeckého a kompozíciami súčasných slov. skladateľov (Hevhetia, Hudobný fond). Od r.2002 pôsobí na VŠMU ako pedagóg hry na klarinete, kde r.2007 obhájil doktorandskú prácu so zameraním na zvučnosť klarinetu.

Ivan Šiller (klavír, SK) – všestranný interpret a organizátor. Študoval hru na klavíri u M. Kailingovej (ZUŠ L. Rajtera), súkromne u D. Buranovského, D. Varínskej (VŠMU) a D. Vandewalleho (Kráľovské konzervatórium Gent). Bol štipendistom Internationale Ferienkurse für Neue Music Darmstadt, Ostrava New Music Days, Tanglewood Music Center, Banff Centre for the Arts. Držiteľ domácich i zahraničných ocenení (o. i. EMCY v Hamburgu) účinkoval na festivaloch Večery Novej hudby, Orfeus, Konvergencie, Week of Contemporary Music Gent, Festival Ph. Herrewegha, Ostravské dny, Festival van Vlaanderen, Pražská jar a ď. Spolupracoval s holandskými divadelnými súbormi Walpurgis a Wederzijds. Je iniciátorom hudobných a edukačných projektov pre mladých (Stretnutia, Komorné koncerty, Hudba (práve) minulého storočia) a zakladateľom a um. riaditeľom festivalu súčasnej hudby Space. Je tiež iniciátorom cyklov koncertov v Nitrianskej galérii a Galérii umenia v Nových Zámkoch. Dirigoval mládežnícky zbor Eben Ezer a detský spevokol Kvapôčky. Aktivity I. Šillera boli MŠ SR ocenené plaketou Sv. Gorazda. Medzi aktuálne aktivity patria aj Hammerklavierfestival a festival Schubertiády. V súčasnosti je organizátorom a umeleckým riaditeľom projektu ISCM World New Music Days 2013.

Alea – súbor zložený z vynikajúcich slovenských interpretov klasickej hudby, ktorí sa však s rovnakou istotou pohybuju aj v iných žánroch, vznikol začiatkom roku 2001. Venuje sa najmä interpretácii hudby Astora Piazzollu, no svoje diela mu dedikovali aj súčasní slovenskí autori (I. Zeljenka, M. Burlas, P. Zagar, M. Piaček, J. Iršai). Počas svojej existencie absolvoval súbor množstvo koncertov, vrátane vystúpenia na BHS. V roku 2008 vyšlo súboru profilové CD vo vydavateľstve Pavlík Records.

Škampovo kvarteto (CZ) – vzniklo r.1989 na pražskej AMU pod vedením A. Kohouta a M. Škampu (členovia legendárneho Smetanovho kvarteta). V rade cien, ktoré súbor získal na medzinárodných súťažiach komornej hudby, vyniká prvenstvo na prestížnej súťaži Ch. Hennena (Holandsko). R.1993 Kráľovská filharmonická spoločnosť udelila kvartetu cenu „Best Debut“ za mimoriadne úspešný koncert v londýnskej Wigmore Hall. V nasledujúcom roku sa stal prvým rezidenčným kvartetom v histórii Wigmore Hall, kde r.1994–1998 odohral desiatky koncertov. Koncertuje v najvýznamnejších svetových hudobných centrách a na prestížnych festivaloch. Ich CD s dielami L. Janáčka získalo Cenu Harmonie za najlepšiu nahrávku r.2001, o dva roky neskôr si rovnaké ocenenie odnieslo CD s kvartetami B. Smetanu. Členovia kvarteta vedú majstrovské kurzy pre Wigmore Hall, Concertgebouw Amsterdam, University of Mexico. Londýnska Royal Academy of Music ich v r.2001 menovala hosťujúcimi profesormi v odbore komorná hudba.

Quasars Ensemble – vznikol v r.2008 z dlhoročnej spolupráce popredných mladých slov. interpretov, pôsobiacich v hudobných telesách ako Zwiebelovo kvarteto, Melos-Ethos Ensemble, Ensemble LUX, SKO B. Warchala alebo SOSR. Zloženie súboru determinujú konkrétni, vzájomne sa inšpirujúci umelci so spoločnou predstavou o interpretácii hudby uplynulých štylvých období, ktorú chcú konfrontovať s aktuálnou hudobnou tvorbou. Ťažisko repertoáru predstavujú diela francúzskych autorov spektrálnej hudby (T. Murail, G. Grisey), M. Jarrella, A. Schnittkeho, S. Sciarrina i nové diela slovenských skladateľov, z ktorých bolo viacero napísaných priamo pre súbor. Quasars Ensemble sa predstavil na festivaloch Musica Viva (Lisabon), Festivals de Outono (Aveiro), Nová slovenská hudba

(Bratislava), 20. Jubileuszowe Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich (Krakov), Festival súčasného umenia (Košice). Umeleckým vedúcim je klavirista a skladateľ Ivan Buffa.

Zbor sv. Cecilie – vznikol v r.1992 pri Dóme sv. Alžbety, po dvoch rokoch sa stal katedrálным zborom. Repertoár telesa má široký rozsah: interpretuje diela od renesancie až po súčasnú hudbu. Medzi najvýznamnejšie diela, ktoré za posledné roky uviedol, patria omše J. Haydna a W.A. Mozarta, Duruffého *Rekviem*, Händlov *Mesiáš*, svetová premiéra oratória *Sv. Víťus* E. Lavariniho, či Rachmaninove *Nešporry*. Okrem liturgickej služby zbor koncertuje doma i v zahraničí. Spolupracuje so Štátnou filharmóniou Košice, súborom dobových nástrojov Musica Florea a sláčikovým orchestrom Musica luvenalis. Hosťujúcimi dirigentmi sú Karol Petróczi a Marek Štrýncl. Zbor je laureátom troch medzinárodných súťaží zborového spevu, v r.2009 získal cenu KBS *Fra Angelica* za prínos v oblasti kresťanskej kultúry na Slovensku. Teleso má v súčasnosti približne 40 členov, jeho zbornajstrom je Viliam Gurbaľ, regenschori Dómu sv. Alžbety.

Musica Cassovia – komorný orchester pri Štátnej filharmónii Košice – je zložený z popredných hráčov sláčikových skupín Štátnej filharmónie Košice (ŠfK). Interpretácia komornej hudby dáva hudobníkom viac priestoru pre ich osobný vklad, bezprostredný kontakt a účasť na realizácii každého diela. Spoločne hľadajú cestu k aktuálnym trendom v interpretácii partitúr predromantického obdobia a hudby 2. pol. 20. storočia. Orchester má za sebou rad úspešných koncertov na Slovensku, v Poľsku, Maďarsku a mimoriadne úspešné koncertné turné v Mexiku (2005). Podieľal sa na edukačných programoch ŠfK a na u nás ojedinelom projekte „Živá hudba v nemocnici“. Umeleckým vedúcim telesa je od jeho založenia v r.2005 Karol Petróczi, koncertný majster ŠfK.

Čajovňa Amana sa nachádza v centre mesta na Alžbetinej ulici v prostredí obytného domu s nádvorím. Priestor čajovne ponúka niekoľko miestností a každý návštevník si v nej nájde dostatok priestoru a súkromia.

Vyškolený personál Vám ochotne poradí pri výbere zo širokej ponuky čajov, ovocných zmesí a iných rastlín (maté, rooibos a pod.) z celého sveta. Zastúpené sú všetky typové aj kvalitatívne triedy čajov z Číny, Indie, Taiwanu, Japonska, ale aj rastliny z Afriky a Južnej Ameriky. Ak by ste si chceli kúpiť čaj na domácu prípravu, dozviete sa všetky zaujímavé a potrebné informácie o jeho pôvode a odporúčanej príprave. Sortiment čajov dopĺňa ponuka čajového príslušenstva a odbornej čajovej literatúry. Pre vážnejších záujemcov o čajovú kultúru organizujeme pravidelné tematické večery venované riadeným ochutnávkam čajov a prednášky.

K príjemnému posedeniu v čajovni môže prispieť aj rozmanitá knižnica, samostatná miestnosť s vodnými fajkami, šachové stolíky a samozrejme pripojenie Wi-Fi. Ak by ste dostali chuť na niečo pod zub, nájdete tu nielen drobnosti a sladkosti k čaju, ale aj jedlá na zasýtenie. Pre doobedňajších návštevníkov je pripravené pestré raňajkové menu.

Čajovňa AMANA pravidelne pripravuje množstvo akcií – koncertov, vernisáží, výstav, tematických večerov a happenin-gov. Prezентuje známych i menej známych umelcov, menšinové žánre a ponúka priestor na rozličné podujatia. Podrobnejšie informácie a aktuálny program nájdete na našej webovej stránke www.amana.sk.

ŠPECIÁLNE POĎAKOVANIE

Ján Orlovský | tím KASÁRNE/KULTURPARK |
Košickej Arcidiecéze

MEDIÁLNI PARTNERI

hudobný život

.týždeň

BERNISK
SME

vesper

akzent media
Member of EPAMEDIA

Rádio -FM

Rádio Devín

Webnoviny.sk

ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH

PODPORUJEME PROJEKT DOBRÁ KRAJINA

www.dobrakrajina.sk

UMELECKÝ RIADITEĽ
Jozef Lupták

DRAMATURGIA
Jozef Lupták
ďakujem za podnetné rady a nápady
Andrejovi Šubovi | Ivanovi Šillerovi

PRODUKCIA FESTIVALU
Jozef Lupták | Miroslava Vargová | Jana Šargová

ZOSTAVOVATEĽIA BULLETINU
Andrej Šuba | Jana Šargová

GRAFICKÝ DIZAJN FESTIVALU
Zuzana Čičelová | Daniel Domig (AT)

FOTOGRAFIE
Jarmila Uhlíková | Daniela Rusnoková | archív festivalu

WEBMASTER
we are VESPER s. r. o.

WWW.KONVERGENCIE.SK

